

PŘÍBĚH

KAPITÁN KIKING A KOSTLIVCI

Kapitán Kiking se plavil se svou posádkou a obchodoval s různým zbožím, jeho námořníci mu dost často pěkně zavařili.

Kiking se zrovna pohodlně usazoval na palubě, aby držel noční hlídku. Ačkoli měl zavřené obě oči, stejně tak docela nespal.

Už se dávno setmělo a posádka flámovala. Zrovna se dosmáli dlouhatánské historce, když se Třasořitka mezi řeči ukvíknul:

„Neměli bysme ještě umýt palubu?“

Na lodi zavládlo hrobové ticho, které prolomil až nový člen posádky, Dlouhán.

„Ále to počká, nejdřív si poslechněte fór o mořské želvě.“

Třasořitka na to už nic neřekl a dál v koutě přežvykoval kousek chleba.

„Tak teda, jde rybář po pláži a uvidí prázdný želví krunýř,“ cink, cink, zatukal Dlouhán nehtem na skleničku, jakoby na želvu zvonil.

„Kdo tam, zeptá se rybář, ale želva nic, no tak cink, cink, cink, cink, zvoní na ni rybář čím dál tím víc.“

„Nech mě být, čekám na příliv,“ ozve se konečně zevnitř krunýře.

„A proč čekáš na ten příliv, želvo? zeptá se zase rybář...“

Jenomže Dlouhán už vtip nestihl dopovědět, kapitán Kiking se napřimil, až se všichni okolo něj rozlítli jak šrapnel.

Nastrážil obě uši. Ozývalo se tiché klepání, jako když o sebe tlučou ráhna.

„Ticho holomci!“ zachrčel Kiking.

„Všecko máme pod kontrolou, kapitáne. Tady Dlouhán zrovna vypráví bezvadnej fór o mořský želvě,“ ozvalo se.

Kiking se zamračil a řekl: „Mně se zdálo, že jsem slyšel cinkání.“

„Ále ne kapitáne, to bylo jenom, jak ten rybář zazvonil na tu želvu, takhle,“ řekl

povídka

Dlouhán. A třikrát zatukal nehtem na sklínku stejně jako předtím.

„A hrome,“ zabručel kapitán.

V tu chvíli se z přídě s chrapotem ozvalo: „Áá, chr, á — a ta želva na to povídá, čekám na příliv, protože si doma potřebuju vytrít podlahu,“ zazněl z přídě chraplavý hlas.

V námořnicích by se krve nedořezal. Posádka se vyděšeně otočila a naplnula zrak do tmy. Plížila se k nim snad třicítka tajemných, vyhublých postav. Byli to... kostlivci!

„Hlupáci, copak jsem vám neřikal, že na moři se cinkat nesmí?“ stačil ještě vykřiknout Kiking, „Probudili jste mrtvé piráty ze záhrobí. Je s námi amen.“

V ten moment se na lodi rozpoutala bitva mezi námořníky a mrtvými piráty. Ani za pravého poledne bych vám nepřál pohled na mrtvého piráta, natož v noci.

Kiking hbitě uvolnil otěž hlavní plachty a letící ráhno srazilo prvního kostlivce.

Dlouhán na nic nečekal, chytil pádlo a srazil druhého do vody. I Třasořitka statečně bojoval, i když by to do něj nikdo neřekl. Jen Křivák se zbabele schoval, nadpřirozených stvoření se bál.

Ačkoli byli námořníci silní a vcelku obratní a kostlivci padali přes palubu jako hrušky, pořád jich neubývalo.

Celou noc bojovala posádka o život s kostlivci, když se konečně na obzoru objevilo slunce a jejich kouzelná moc začala pomaličku slábnout.

Námořníci sebrali poslední síly a zbývající kostlivce se jim podařilo chytit do sítě na mořské tvory. Všechna pádla už byla rozlámaná, plachty roztrhané, a lana se táhla za lodí, když konečně nechali klepání posledního kostlivce za sebou. Už zase přišli téměř o všechno, kromě lodi a holých životů, ale zvítězili.

WEB: www.volny.cz/sihhasapa
vyšlo: 17. 3. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihhasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

366

SIHÁČEK

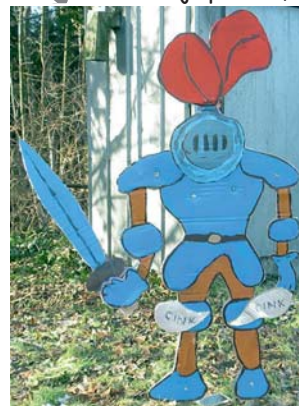

březen 2021

Jak to zvládáme

CO SE STALO

3. 3. — je patrné, že jaro se blíží, teplo a slunečno...

Příprava k úkolu č. XVIII spočívala v dokončení kulis a instalaci — rytíř stojící před „jeskyní“, který se klepe strachy, a táta Herbert, který se válí na pokladu je viditelně spokojený a ani ho nenapadne, aby svůj poklad opustil. Vypadá to moc pěkně :-). Škoda, že jsou všichni uzavřeni ve svých okresech, protože „na živo“ to uvidí jen někteří.

Kdo chce být úspěšný při řešení úkolu bude muset rozhýbat mozkové závity...

Vyšlo, a na parapetu je připravené, nové číslo oddílového časopisu.

No, a taky se uzavřelo únorové bodování. Zvítězil a novou oddílovou cenu získává Matýsek — gratuluji.

10. 3. — jsem musel připravit úkol hned ráno, (inu rodinné povinnosti...). Základ jsem měl připravený už od víkendu, kbelíky se dřevem a náradí, které v plnění úkolu pomůže. Takže jsem jen umístil náradí na správné místo a upravil kulisy.

Úkolu č. XIX je předposledním úkolem v dlouhodobé hře. Tentokrát bude splnění stát trochu úsilí, zvláště, když slibují déšť. Protože se Bez spolupráce rodičů, to tentokrát nepůjde.

skřetovi bylo horko a tak sundal triko, rytíř už necinká, protože má omotané nohy, táta brzy usne...

Dračí Historie

Přišly další dva úkoly pro Berta. První týden z pověsti zjistil co hledat a našel tátu. Chvilí si s ním povídal, ale zjistil, že musí udělat něco s pokladem.

Druhý týden si Bert připravoval věci, aby tátu dostal z vlivu pokladu, protože jinak ho nepřesvědčí aby se vrátil...

Otevřít dveře pomocí kouzla se mi povedlo, a za mimi opravdu byla Karmela, pravda v poněkud zbědovaném stavu. Pokusil jsem se trochu zlepšit její kondici, a hlavně náladu, tím že jsem ji vyspravil její čalounění, a potom mi pomohla. Musel jsem si sice vyslechnout zprávu o jejím krutém osudu, ale MÁM STOPU! Ted' už vím, že Dračí jeskyně s pokladem se poznají, mimo jiné, že se před nimi vyskytují rytíři. Je to takový druh sportu. Sklátit draka a uloupit poklad, který hlídá, jako by nevěděli, že dračí poklad nikdy nikomu žádné štěstí nepřinesl. Musím spěchat, doufám, že rytíř u jeskyně s tátou nebude žádný sekáč.

Dobře, že jsem si vzpomněl na to, že se skřet vrátil na místo u mostu, to jeho tričko se mi bude hodit!

Táta se nehnul od pokladu ani na píď, mně bylo hned jasné, že za to cinkání v uších může ten rytíř, co se mu chvějí kolena. Zahřál jsem skřeta na dálku pomocí zrcátka a on konečně uznal, že je mu horko a triko si svlékl. Svážu rytíři kolena dohromady, pak ustane cikání a táta konečně usne. Stejně mě překvapilo, že poslední týdny nezamhouřil oči. No nic, chvíli čekání na to až pořádně usne si zkrátím nahromaděním popela, abych to prokleté zlato zašpinil a táta, až se pak probudí, už nebude v jeho moci...

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar luštitelé. Dnes jsem pro vás připravil další klasičku šifru, vyluštěte a odpovězte na otázku.

·---/·-/-·-//···/·//·---/
 --/·/-·-/----/··-/-·-/-···/
 ··//·---·/··/·-·/·-/-/··//
 ·-·/-/·/·-·/··//··-/----/
 ··-/-·/·-·/·-·-/-//---//·-/-/·-/-·-/-·//
 ·-·/··/·-·-/-·/·-/----/··-/-··//·-/-/·/·-·/·-·-//·-·/
 ·/·-··/---/·---/---/··-/-/·-·/·-··//

řešení pošlete na oddílovou adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » na obrázku byl po spojení čísel Tučňák «

LETEM SVĚTEM

POSLOUCHÁM VLTAVU (PROSTĚ NEMÁM RÁD PITVOŘÍCÍ SE MODERÁTORŮ), A JAK UŽ TO TAK BÝVÁ, ZASLECHNU ZPRÁVU, KTERÁ „ZAPUŠTÍ KOŘÍNEK“ A TAK SI NAJDU NĚJAKÉ PODROBNOSTI, SPOUSTA ZAJÍMAVOSTÍ SE DĚJE KOLEM NÁS. NEJEN ČIVIR...

SUŠÁRNA CHMELE V DUBÉ

Po naší republice je spousta staveb, které jsou výrazné a zajímavé, ale k používání pro jejich původní zaměření se už v naší moderní době nehodí.

Najdou se však lidé, kteří se, buď ze svého odborného zájmu, případně jen tak pro radost a nadšení, rozhodnou vdechnout stavbám nový život.

Už jsme si psali o dřevouhelné vysoké peci. Pro dnešek jsem se nechal inspirovat projektem Národního památkového ústavu, který si vzal za cíl zdokumentovat historické stavby, sloužící pro zpracování chmele. Autoři sami byli překvapeni, množstvím staveb tohoto typu, které se vyskytovaly v tradičních chmelařských oblastech. Sušárny a sklady chmele byly součástí každé obce a ukazovaly bohatství statkáře.

V padesátých letech 20. století však, vzhledem ke změnám ve zpracování chmele, přestaly sloužit své funkci a tak začaly chátrat.

Dlouhou dobu se chmel sušil venku. Rozkvět technických staveb nastal až v devadesátých letech 19. století. Během tří dekád se na Žatecku postavilo na pět tisíc sušáren, většina z nich byla hvozdového typu.

Sušárny z přelomu 19. a 20. století patřily k nejlepším stavbám svého druhu na světě. Technika se vyvíjela i do Bavorska. V 70. letech ale v důsledku kolektivizace zemědělství začaly vznikat obrovské stavby, které překonaly menší, byť propracované původní sušárny svým objemem.

Od devadesátých let minulého století začaly sušárny postupně ztrácet svůj význam. Vlivem nových technologií se

zadní část sušárny s kruhovými věžemi

způsob sušení chmele změnil, používá se technika chlazení a granulace. To je důvod, proč je dnes většina staveb prázdná nebo z vesnic ve velkém mizí.

Najdou se sice nadšenci, kteří si sušárnu koupí jako chalupu nebo obnoví její původní funkci, těch je ale málo. Sušárny totiž mají velkou rozlohu a to lidi odrazuje od jejich záchrany a dalšího využití. Zanikají tak rychlým tempem.

BREZEN BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	3.3.	s364	10.3.	s363	hvozdová	celk
1.	Seba	7	3	7	3	-	20
2.	Matýsek	8	3	-	3	-	14
3.	Tete	7	3	-	3	-	13
4.	Danka	2	-	-	-	-	2
5.	Veverka	-	-	-	-	-	-
6.	Kája ml	-	-	-	-	-	-
7.	Patrik	-	-	-	-	-	-
8.	Kája	-	-	-	-	-	-
9.	Riša	-	-	-	-	-	-
10.	Matyáš	-	-	-	-	-	-
11.	Paťa	-	-	-	-	-	-
12.	Viki	-	-	-	-	-	-
13.	Kiki	-	-	-	-	-	-
14.	Olča	-	-	-	-	-	-
15.	Matouš	-	-	-	-	-	-